

عکس وحید خدادادی، آتا

علی دایی؛ شجاع یا قربانی؟

سجاد فیروزی: در روزهای اخیر به اندازه کافی درباره میهم‌بودن شرایط فوتبال ایران به‌ویژه در عرصه ملی صحبت شده است. در شرایطی که قریب به چهار ماه دیگر قرار است بازی‌های جام جهانی برگزار شود و ایران رقبای سرسختی پیش‌رو دارد، اوضاع نیمکت سرمربیگری چندان سروسامانی ندارد. در چند روز گذشته از دودستگی بازیکنان تیم ملی در حمایت یا حمایت‌نکردن از دراکان اسکوچیچ به اندازه کافی مطلب نوشته شده است. چند ستاره مهم تیم از جمله مهدی طارمی و علیرضا جهانبخش به‌وضوح نارضایتی‌شان را از حضور اسکوچیچ اعلام کرده و در سوی مقابل چند ستاره دیگر مثل سردار آزمون و علیرضا بیرانوند خواسته‌اند تا تیم ملی همچنان با این سرمربی به کار ادامه دهد و تغییرات به بعد از جام جهانی کشیده شود.
فدراسیون فوتبال و به طور ویژه کمیته فنی هم حق را به گروه نخست داده و اعلام کرده که این مرد کروات صلاحیت لازم برای نشستن روی نیمکت تیم ملی در جام جهانی را ندارد. ازاین‌رو، سه روزی می‌شود که بحث برکناری یا ادامه حضور دراکان در تیم ملی مطرح شده است. فدراسیون هم به قرار معلوم چندان بدش نمی‌آید با این مربی کروات قطع همکاری کند؛ ولی چندان دست و بالش برای اعمال تغییرات چه از لحاظ قانونی و چه از لحاظ مالی باز نیست. با این حال در چنین فضایی، گمانه‌زنی درباره سرمربی بعدی تیم ملی ایران اجتناب‌ناپذیر است. در روزهای اخیر از چندین گزینه داخلی و خارجی به‌عنوان جانشین احتمالی دراکان در تیم ملی یاد شده است؛ هرچند دولت فعلی اصرار دارد که کار به دستان یک مربی ایرانی، در صورت تغییر سرمربی، سپرده شود. اینجاست که بحث حضور گزینه‌هایی مانند علی دایی، امیر قلعه‌نویی، جواد نکونام و حتی یحیی کل‌محمدی مطرح شده است. فارغ از درستی یا نادرستی تغییر در این مقطع زمانی به نظر می‌رسد بیشتر نظرات روی حضور علی دایی در تیم ملی مثبت است. اسطوره‌ای که با وجود کنار گذاشته‌شدن از فضای فوتبال در سال‌های اخیر، آن قدر کاریزما دارد تا دودستگی در تیم ملی را دوباره تبدیل به اتحاد کند. دراین‌بین موضوع دوطرفه است و به عوامل متعددی بستگی دارد. اول اینکه آیا فدراسیون فوتبال می‌خواهد دراکان را برکنار کند یا نه؟ دوم اینکه آیا واقعا قرار است زمام امور به دستان یک مربی ایرانی سپرده شود یا خیر؟ موضوع دیگر اینکه آیا شایعات مربوط به ممنوع‌الکاربودن علی دایی در فوتبال ایران، مانعی برای حضور او در تیم ملی نیست؟ مورد آخر هم اینکه آیا علی دایی واقعا تمایلی برای نشستن روی نیمکت تیم ملی دارد؟ مجموع این پرسش‌ها و پاسخ‌های احتمالی‌اش می‌تواند تا حدودی شرایط را برای حضور احتمالی علی دایی در تیم ملی ایران مشخص کند. این مورد البته چندان هم ساده نیست؛ چون به اندازه کافی ابهام درباره شرایط کنونی تیم ملی وجود دارد. به هر روی نشستن روی نیمکت تیم ملی آن‌هم در تورنمنت بسیار مهمی مانند جام جهانی به اندازه کافی وسوسه‌کننده است و فارغ از شرایط خوب و بد، بسیاری را راجع می‌کند تا به این دعوت پاسخ مثبت دهند؛ اما حالا مورد اصلی تصمیم‌گیری دایی است. آیا او واقعا باید در چنین شرایطی هدایت تیم ملی را برعهده بگیرد؟

علی دایی باید سرمربی تیم ملی شود

همان‌طور که در بالا عنوان شد کاریزمای علی دایی به قدر کافی گیرایی دارد. بسیاری از بازیکنان نسل کنونی فوتبال ایران از علی دایی به‌عنوان الگوی فوتبالی‌شان یاد می‌کنند. تعدادی از آنها از جمله همین مهدی طارمی که این روزها بین‌المللی‌ترین چهره فوتبال ایران است، کشف علی دایی است. با بررسی همین مورد، علی دایی بیش از سایر گزینه‌های احتمالی توانایی ایجاد همبستگی در تیم ملی را دارد.

از سوی دیگر، انتخاب علی دایی می‌تواند برگ برنده‌ای برای فدراسیون پرحرف‌وحديث این روزهای فوتبال هم باشد. فدراسیونی که رئیس ندارد و با سرپرست اداره می‌شود و در ماه‌های اخیر هم نتوانسته رضایت عمومی را حاصل کند. به‌این‌ترتیب، نشان‌دن علی دایی روی نیمکت تیم ملی یک تیر با دو نشان برای فدراسیون فوتبال ایران است. از یک طرف آنها دراکان را که چندان اجماعی برای ماندنش در تیم ملی نیست، از کار برکنار کرده و از طرف دیگر، نامی را به‌عنوان

مقطع تبدیل به گزینه‌ای مناسب می‌کند که می‌تواند حکم برد – برد را برای طرفین داشته باشد.

علی دایی نباید سرمربی تیم ملی ایران شود

همان‌قدر که دلیل برای حضور علی دایی روی نیمکت تیم ملی ایران وجود دارد، برای نیامدن او هم موجود است. اول اینکه علی دایی در سال‌های اخیر با بی‌مهری‌های متعددی روبه‌رو شده است. حتی خود او هم هنوز نمی‌داند ممنوع‌الکار است یا خیر. او در دوره قبل و پیش از آنکه دراکان اسکوچیچ روی نیمکت بنشیند، گزینه اصلی هدایت تیم ملی بود. خودش تأیید کرده که مذاکراتی با فدراسیون داشته؛ ولی ناگهان مسئولان وقت فدراسیون غیب‌شان زده و فرد دیگری را به‌عنوان سرمربی معرفی کرده‌اند. دایی از حراست وزارت ورزش وقت ایران به‌عنوان سندی بر سر راه حضور او در تیم ملی یاد کرد. این موضوع شایعه ممنوع‌الکاری‌اش را که بعد از برکناری از سایا رقم خورد، هم قوت بخشید. دایی بعد از قطع همکاری‌اش با سایپا در کنفرانسی خبری، اظهارات جنجالی علیه مدیرعامل وقت سایپا، مصطفی مدبر، داشت و اشاره‌ای به هویت واقعی او کرد. بعد از آن، علی دایی دیگر تیمی در فوتبال ایران نداشته است. عنوان شده که از «بالا» دستور آمده که علی دایی در فضای فوتبال ایران فعالیت نکند. دایی می‌گوید از آن زمان تا به الان چند پیشنهاد داشته؛ ولی آنها را نپذیرفته تا ببیند ممنوع‌الکار است یا خیر. بدون‌تردید، همین مورد می‌تواند اولین تأثیر را روی گزینه‌بودن علی دایی بگذارد. اسمم او در شرایطی مطرح شده که هنوز شایعات ممنوع‌الکاری‌اش به گوش می‌رسد.

از طرف دیگر، علی دایی مدت‌هاست از فضای فوتبال ایران فاصله گرفته است. او مشغول مدیریت بیزینس خود است و می‌گوید آرامشی را که این روزها دارد، می‌پسندد. می‌گوید از بیرون‌ماندن در فضای فوتبال ناراحت که نیست هیچ بلکه به امورات دیگری می‌پردازد که از آنها لذت می‌برد. درست است که دایی به‌واسطه تجربه‌اش شاید نیازی به تمرکز صددرصدی بر فضای فوتبال ایران نداشته باشد ولی به‌هرروی با فاصله‌ای که گرفته، قاعداً فرصت بررسی بازیکنان لیگ را که مستحق حضور در جام جهانی هستند، از دست داده با اینکه زمان بسیار کمی دارد.

اما مورد دیگر به بحث حضور اولیه او در تیم ملی به‌عنوان سرمربی برمی‌گردد. او آن قدری که به‌عنوان بازیکن توانسته برای خودش و فوتبال ایران افتخار کسب کند، در قامت سرمربی، خاصه سرمربیگری تیم ملی ایران توفیقی نداشته است. اوج این کار را می‌توان به نتایجی که او در مسیر انتخابی جام جهانی در زمان نشستن روی نیمکت تیم ملی به دست آورد، جست‌وجو کرد. سال ۸۶ و تنها یک سال پس از خداحافظی او از بازی با تیم‌های ملی، دایی به‌عنوان سرمربی تیم ملی انتخاب شد. او در مسیر انتخابی جام جهانی ۲۰۱۰ نتایج درخوری را کسب نکرد. تیم ملی در مرحله گروهی یابانی با کره جنوبی، عربستان، کره شمالی و امارات هم‌گروه بود که ایران با هدایت علی دایی از پنج مسابقه تنها به شش امتیاز دست یافت. نهایتاً هم شکست مقابل عربستان در ورزشگاه آزادی در حضور پرشور هواداران و محمود احمدی‌نژاد، نفر اول دولت وقت، باعث برکناری‌اش از تیم ملی شد. دایی از آن زمان تا همین الان درگیر همان اتفاق است و اعتقاد دارد که برکناری‌اش از تیم ملی حاصل یک اتفاق سیاسی و با دستور احمدی‌نژاد رقم خورده است. البته او چندین بار اشاره کرده که شاید اگر زمان به عقب برگردد، در آن برهه زمانی هدایت تیم ملی را به دست نخواهد گرفت. شاید تجربه تلخی که او از آن دوره دارد، در این مقطع حساس تمرکز لازم را از این مربی برای نشستن روی نیمکت تیم ملی بگیرد و استرس تکرار آن اتفاقات و نتایج، مانع از این شود که دایی را تبدیل به گزینه‌ای مناسب کند.

دایی؛ شجاع یا قربانی؟

حال با بررسی همین موارد می‌توان به‌صورت کلی نتیجه‌گیری کرد که اگر مباحث مربوط به ممنوع‌الفعالیاتی‌اش برطرف شده باشد و فدراسیون واقعا قصدی برای برکناری دراکان داشته باشد، همه چیز به خود علی دایی برمی‌گردد. درواقع حرف اول و آخر برای نشستن روی نیمکت تیم ملی را باید خودش بزند. دایی می‌تواند این ریسک را بکند و کار نیمه‌تمامی را که در تیم ملی به‌عنوان سرمربی داشته، کامل کند. شاید او انگیزه‌ای برای جبران داشته باشد و بخواهد توانایی‌هایش را در جام جهانی به‌عنوان مربی به رخ بکشد. اینجا او باید شجاعت لازم برای ریسک‌کردن را داشته باشد.

با این حال، این ریسک روی دیگری هم دارد. او یک بار تجربه نشستن روی نیمکت تیم ملی به‌عنوان سرمربی را داشته و نتایج درخوری به دست نیاورده است. اگر او برای دومین بار این پست را قبول کند، با توجه به گروه بسیار سخت ایران در جام جهانی، ممکن است خودش را قربانی کند. ایران در جام جهانی بازی‌های حساسی با انگلیس، آمریکا و ولز خواهد داشت. واضح است که از لحاظ فوتبالی و ساختاری، فوتبال ایران از رقا عقب‌تر است. دایی هم زمان لازم برای برپایی اردو برای تیم ملی و هم تأثیر دقیق‌تر رقبا را نخواهد داشت. به‌این‌ترتیب نتیجه‌گرفتن او در جام پیش‌رو، احتمالش بیش از موفقیت است. با نگاه به همین مورد ممکن است او در سریع‌ترین حالت ممکن قربانی شود و دیگر هرگز فرصت نشستن روی نیمکت این تیم را که از مدت‌ها قبل انتظارش را داشته، به دست نیاورد. دایی باید تصمیم نهایی را بگیرد؛ او یا باید شجاعت ریسک‌کردن را به جان بخرد یا اینکه با سبک سنگین کردن شرایط، از کنار پیشنهاد سرمربیگری تیم ملی ایران در این برهه به نسبت حساس عبور کند.

به صحبت‌های اصغر رحیمی، سرپرست کاروان ایران در بازی‌های همبستگی کشورهای اسلامی که مدعی شده مشکل جودو برای سایر مسابقات حل نشده است، می‌شود، این روزها در اردوهای تیم ملی شرایط نسبت به گذشته متفاوت شده و همه ملی‌پوشان ما پرقدرت در حال تمرین‌کردن هستند. هرچند این موفقیت برای برخی از افراد خائن و مغرض خوشایند نبود و در طول این مدت به تلاش بودند برای جودوی ایران حاشیه‌سازی کنند اما به لطف خدا مردان و بانوان جودوی ایران در مسابقات تیمی و انفرادی در ترکیه به روی تاتامی خواهند رفت. ما برای حضور تیم ملی مردان و بانوان در طول این مدت اردوهای منظمی را برگزار کردیم، تدارکات خوبی برای ملی‌پوشان مهیا کردیم و آنها از لحاظ مکمل و حقوق حمایت شدند.

خوشبختانه حالا با توجه به حضور تیم ملی مردان و بانوان در بازی‌های کشورهای اسلامی انگیزه ملی‌پوشان دوجندان شده است. در چند روز آینده قرار است تیم ملی جودوی مردان تاجیکستان برای حضور در اردوی مشترک به تهران سفر کنند. البته قرار بود ما در اردوی مشترک تونس حضور پیدا کنیم، اگر طی یکی، دو روز آینده دعوت‌نامه از سوی فدراسیون تونس به ایران ارسال نشود، ما ناچاریم یک کمپ تمرینی دیگر را انتخاب کنیم.» رئیس فدراسیون جودوی کشورمان در واکنش

اخبار برگزیده

گزینه‌های خارجی نیمکت تیم ملی؛ این چند نفر

اگرچه به احتمال زیاد بحث حضور سرمربی خارجی روی نیمکت تیم ملی فعلا کנסل شده است اما در صورت تمایل مجدد، گزینه‌های خوبی قابل دسترس هستند. به گزارش فوتبال ۳۶۰، حضور کادر فنی ایرانی روی نیمکت تیم ملی برای حضور در جام جهانی از هر زمان دیگری محتمل‌تر است اما با حضور رئیس فدراسیون جدید احتمال تغییر این کادر در آینده وجود دارد. احتمال حضور یک سرمربی خارجی جدید روی نیمکت تیم ملی را نباید صرف دانست. نگاهی به مربیانی که در حال حاضر امکان مذاکره با آنها با توجه به وضعیت کاری و رقم دستمزدشان وجود دارد، چند گزینه را بیش از بقیه محتمل می‌کند. کارنامه این گزینه‌ها را مرور کرده‌ایم تا با آنها بیشتر آشنا شویم.

ولادیمیر کیکویچ

او به حضور در فوتبال ایران بسیار نزدیک شد اما گزینه مورد نظر تیم استقلال بود. با اینکه این اتفاق نیفتاد اما راضی‌کردن او برای حضور در تیم ملی ایران کار ساده‌تری نسبت به بقیه گزینه‌ها به نظر می‌رسد. بوردو، سوئیس و لاتزیو سه تیم آخر این مربی هستند که در آنها سرمربی بوده است. او در بوردو بعد از کسب پنج برد در شش بازی از این تیم جد شد؛ اما در تیم ملی سوئیس عملکرد قابل قبولی داشت و نتایج خوبی به دست آورد. البته پیش از استقلال نام این مربی در مقاطع گذشته هم در دور و بر فدراسیون مطرح شد که مذاکراتی با او برای جانشینی اسکوچیچ انجام شده است و در آن زمان این شایعات تکذیب شد. با این حال نام ینکویچ در این مدت بارها در فوتبال ایران به عنوان سرمربی ملی یا باشگاهی مطرح شده و مذاکرات با او اتفاق جدیدی نیست.

مارسلو بیلسا

یک گزینه آرزاترینی بسیار جذاب که حتی شنیدن نام او در میان گزینه‌ها می‌تواند هیجان‌انگیز باشد. البته هیچ‌وقت حتی شایعاتی درمورد مذاکره فدراسیون با این مربی شنیده نشده اما بی‌کاربودن او در مقطع فعلی شاید او را به گزینه‌های احتمالی نزدیک کند. آخرین تجربه کاری او لیدزیونایتد بود. یک تجربه کاروی سیاه و سفید. او توانست لیدز را بعد از چندین سال به سطح اول فوتبال انگلستان بیاورد و در سال اول هم نتایج خوبی با آنها گرفت اما این همکاری در دومین سال به جدایی منجر شد و همچنان از این مربی به‌عنوان گزینه باشگاهی نام برده نشده است. در تیم‌های ملی هم او یک چهره ناموفق در تیم ملی کشورش بود اما توانست شیلی را در جام جهانی ۲۰۱۰ به یک‌هشتم برساند.

خورخه سامپائولی

یک آرزاترینی دیگر که شاید به اندازه بیلسا جذاب نباشد اما قطعاً مطرح‌شدن نام او هم اتفاق خوبی می‌تواند باشد. او در زمینه ملی عملکرد بهتری از بیلسا ثبت کرده و با دو تیم شیلی و آرژانتین در دو دوره متوالی ۲۰۱۴ و ۲۰۱۸ به یک‌هشتم رسیده است. حضور در ماریسی فرانسه آخرین تجربه مربی‌گری این مربی بود که عملکرد بسیار خوبی را در آنجا ثبت کرد. سامپائولی به دلیل ناامیدی از نقل‌وانتقالات این تیم در فصل جدید از ماریسی استعفا داد و با تصمیم خودش از جمع آنها جدا شد.

زوران مامچ

سرمربی کرواتیی که دوران مربی‌گری‌اش به دو دوره تقسیم می‌شود؛ حضور در دیناموزاکرب در دو مقطع و حضور در تیم‌های حاشیه خلیج فارس. با توجه به موفقیت مربیان کروات در فوتبال ایران و آشنایی آنها با جو فوتبال ایران و همچنین تجربه این مربی در کشورهای عربی می‌توان او را گزینه قابل دسترسی برای تیم ملی دانست. تجربه آخر او در دیناموزاکرب بهترین نتایج دوران مربی‌گراش است که توانست در هر بازی میانکین بیش از دو امتیاز به‌دست بیاورد. او در ۱۰ بازی آخر تیمش ۹ برد و یک شکست به دست آورد که نتایج بسیار خوبی است.

اوله کنارسولسشر

در رین تسام گزینه‌های مورد نظر یک میهمان غیرمنتظره هم حضور دارد. اوله کنار سولسشر و مطرح‌شدن نامش در حوالی تیم ملی ایران همه را غافلگیر کرده است. خبری که این بار برعکس بقیه گزینه‌ها مطرح‌شدن آن از سوی رسانه فرانسوی مطرح شد. برخی خبرنگاران خارجی پیشنهاد فدراسیون ایران به سولسشر را تأیید کرده‌اند و گفته‌اند که او پیشنهاد ایران را نپذیرفته است.

پیروزی بی‌دردسرتیم ملی بسکتبال ایران مقابل سوریه

تیم ملی بسکتبال ایران نخستین بازی خود در کاپ آسیا ۲۰۲۲ اندونزی را با برتری پشت‌سر گذاشت. به گزارش ایسنا، از ساعت ۱۲:۳۰ دیروز (چهارشنبه) ۲۲ تیر ۱۴۰۱، تیم ملی بسکتبال ایران در نخستین بازی خود از رقابت‌های کاپ آسیا ۲۰۲۲ اندونزی به مصاف سوریه رفت و با حساب ۸۰ - ۶۷ به برتری دست یافت.

ترکیب ایران: حامد حدادی، ارسلان کاظمی، بهنام یخچالی، محمد جمشیدی و سجاد مشایخی

ترکیب سوریه: آنتونی باکر، عبدالوهاب الهاموی، الیاس آزره، عمر شیخ علی و ندیم عیسی

نیمه اول: ایران ۴۴ - سوریه ۳۸

همان‌طوره که پیش‌بینی می‌شد ایران بازی را بهتر آغاز کرد و ۹ و ۲ بر حریف خود پیش افتاد. در ادامه کوارتر نخست اما سوری‌ها پس از وقت استراحتی که درخواست کردند ۱۳ - ۹ پیش افتادند و ۱۱ امتیاز بیایی گرفتند تا ایران تقاضای وقت استراحت کند، رفته‌رفته ایران نبض بازی را در اختیار گرفت و ۲۲ - ۱۸ پیروز کوارتر نخست شد. در کوارتر دوم این تیم ایران بود که با پرتاب‌های سه‌امتیازی یخچالی و رضایی‌فر اختلاف را به شش امتیاز رساند و ۴۴ - ۳۸ پیروز به رختکن رفت. این کوارتر نیز ۲۲ - ۲۰ به سود ایران پایان یافت.

نیمه دوم: ایران ۸۰ - ۶۷ سوریه

ایران عملکرد بهتری در دفاع و حمله داشت و با درخشش بهنام یخچالی در پرتاب‌های سه‌امتیازی و ارسلان کاظمی در ریاند دفاع و حمله، اختلاف را به ۱۵ امتیاز افزایش داد تا شاگردان ارغمانی ۶۵ - ۵۰ پیشی بگیرند. در حالی که سوری‌ها با اسلم‌دانک «عبدالوهاب» اختلاف را به ۹ امتیاز کاهش دادند، ادامه درخشش یخچالی در پرتاب‌های سه‌امتیازی بار دیگر اختلاف را به ۱۲ افزایش داد. کوارتر چهارم این بازی ۱۵ - ۱۷ به سود سوریه پایان یافت اما این تیم ایران بود که در مجموع با اختلاف ۱۳ امتیازی برنده بازی شد. برنامه دو بازی دیگر تیم ملی ایران در گروه C کاپ آسیا به شرح زیر است:

بازی دوم: ایران - قزاقستان: جمعه ۲۴ تیر، ساعت ۸:۳۰

بازی سوم: ایران - زابن: یکشنبه ۲۶ تیر، ساعت ۱۵:۰۰

آرژوی کاپیتان جدید تیم ملی والیبال لهستان

کاپیتان جدید تیم ملی والیبال لهستان با تمجید از کوبیاک می‌گوید که دوست دارد مانند او برای کشورش افتخار آفرینی کند. به گزارش ایسنا، بارتوش کورک ستاره والیبال لهستان که پس از کوبیاک مهره اصلی و کاپیتان این تیم شناخته می‌شود در گفت‌وگو با SportoweFakty لهستان درخصوص مقایسه او با کوبیاک گفت: کوبیاک، مدال‌های زیادی را به تیم ملی لهستان اهدا کرد. امیدوارم حداقل در بخش کوچکی با او برابر باشم. او ادامه داد: با وجود کم‌مقام دوم در مرحله گروهی لیگ ملت‌های والیبال، این تیم هنوز جای پیشرفت دارد. باید بگویم که کامل نشده‌ایم. لهستان با کوبیاک افتخارات زیادی کسب کرده است. باید اعتراف کنم که کوبیاک مدال‌های زیادی به تیم لهستان هدیه داده؛ بنابراین امیدوارم حداقل تا حدودی با او برابریم. کاپیتان تیم ملی والیبال لهستان درخصوص تغییرات صورت‌گرفته در ترکیب این تیم گفت: تغییرات اندکی در برخی پست‌ها رخ داده است اما این برای هر تیمی که می‌خواهد پیشرفت کند، طبیعی است. کورک درباره حضور تیم ملی والیبال لهستان در مرحله یک‌چهارم نهایی این مسابقات گفت: برای هر حریفی انگیزه یکسانی خواهیم داشت. ما می‌دانیم که در مسابقات چه انتظاری داریم. اگر به‌سرعت بالا نرویم، نمی‌توانیم رویای قهرمانی در مسابقات را داشته باشیم.

برنامه مرحله حذفی لیگ ملت‌های والیبال ۲۰۲۲:

ایتالیا - هلند

لهستان- ایران

آمریکا - برزیل

فرانسه - ژاپن